

[Buchart Petersen.]

for vi har vitterlig gjort et godt stykke arbejde. Det er ubegribeligt, at denne lille sag kan blive til denne store misere.

Jeg vil gerne have lov til lige til slut at sige til hr. Fuglsang, at vi har fra socialdemokratiets side netop strakt os så langt, som vi overhovedet har kunnet i denne sag. Ved første behandling (fortrykket sp. 1796) sagde jeg — hvis ellers hr. Fuglsang hørte efter, hvad jeg sagde ved første behandling, hvor alting helst skal være færdigst, i stedet for det bliver som i dag —:

„Lovgivningen om tilskud og statslån til grundforbedring har i mange årtier været til stor gavn for landbruget og især for beskæftigelsen. Nu må det imidlertid være tiden, hvor denne opgave helt og holdent finansieres af den enkelte landmand. Hertil kommer, at forslaget i rimeligt omfang tilgodeser det hensyn og den baggrund, der ligger i fortrinspanteretten“.

Fortrinspanteretten er vi enige om. Men vi slutter fra socialdemokratiets side med en meget vigtig ting, som vi kan tage sagen op på senere igen, nemlig:

„En anden sag er, at man sikkert må have opmærksomheden henvendt på grundforbedringsspørgsmålet i forbindelse med forhandlingerne om EF's regionsstøtte og eventuelt andre former for støtte fra fællesmarkedet til almene opgaver“.

Så er det sagt, og så er det ført på plads. Så skulle den sag sådan set være færdig.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 127 stemmer mod 5.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om beskyttelse af forædlerrettigheder for planter.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 36) findes i tidenden sp. 3436).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til behandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 128 stemmer.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om ændring af Københavns kommunes forfatning [af Ingolf Knudsen m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XXVIII) findes i tillæg A. sp. 1695, fremsættelsen i tidenden sp. 2028).

Forslaget sattes til forhandling.

Indenrigsministeren (Jacob Sørensen):

Jeg finder, det er naturligt, at spørgsmålet om Københavns kommunes forfatning og særstilling i øvrigt rejses på nuværende tidspunkt. Kommunalreformen er afsluttet i det øvrige land, og hovedstadsreformen er gennemført. Det var vel rimeligt at afvente disse to reformer, men nu er forudsætningerne afklaret. Samtidig har befolkningstilbagegangen i København og kommunesammenlægningerne i det øvrige land væsentligt mindsket forskellen mellem Københavns og de øvrige større kommuners indbyggertal.

København er den eneste kommune, der ikke er omfattet af loven om kommunernes størrelse. I Københavns kommune er den besluttende myndighed i alle kommunale anliggender ganske vist hos borgerrepræsentationen, der svarer til kommunalbestyrelserne, men tokammersystemet fra før 1938 slår igennem i de regler, der i visse spørgsmål sikrer magistratens selvstændighed over for borgerrepræsentationen. Københavns magistrat indtager også ved valgene en særstilling. Ordningen kan således ikke sammenlignes med magistratsordningerne i f. eks. Århus, Odense og Ålborg.

Jeg redegjorde nærmere for Københavns styrelse i folketingets spørgetid den 6. februar 1974 og havde da ligeledes lejlighed til at belyse særreglernes baggrund. Systemet